

מונולוג של „רחל רון“

עשיתי טעות איומה בכך שפגעתי בו. אני מודה: עשיתי טעות ולא ידעתי איך לצאת מזה.

בסוף כבר לא היתה לי ברירה, והומנתי אותו הביתה, לקפה. הוא הגיע ב-10 וחצי בערב. הוא ישב בסלון, רק בסלון; סיפר לי על עצמו דברים מאוד אינטימיים. אילו היית יודעת...

יום אחד, אם הוא יגוים וימשיך ללכלך אותי — אפרסם!

היו לו גם הברקות. למשל? „אני

הפגישה איתו, חיפש אותי טייטלמן על הבוקר. כשיצאתי מהפגישה איתו, שאר לה אותי אילנה: „נו, איך אני בשבילך?“ היא סיפרה לי שהיתה בחדרו של טייטלמן, כשהיפיש אותי. היה לי קשה נורא להיפטר מבריאן. יום אחד חיפש אותי לפחות 30 פעמים בסלפון.

התחמקתי. המצאתי עשרות תירוצים. הוא היה במלון זוהר בירושלים — שלושה כוכבים. זה נמצא בתלפיות. האפשרות השניה שהציע לי

זה היה כליך מעליב. אני עוברת הרבה שנים במישרד ההמשלה. הייתי עוזרת-לדובר במישרד-הדתות, עברתי במישרד-הבריאות ופיתאום — לרוץ מהר לחדר...

בריאן טילפן כל הזמן. לא התייחסתי לשיחות-הטלפון ממנו.

במצב הזה — ואני מודה, עשיתי טעות איומה! — אמרה לי אילנה: „כדי לזרו את הטיפול של טייטלמן בעניינך, תפגשי קודם את בריאן!“ עשיתי טעות ששילמתי עליה ביוקר!

א לי לתבוע את גוסטאב בריאן אותו? לדין? נשבעת לך שבא לי לתבוע אותו!

אני מכירה אותו ממישרד-התיירות, שבו אני עוברת כמוכירה. בריאן נהג להתכבב שם, מפני שהוא יושב-ראש החפ"ת (החברה למיפועל-חירות).

כל הסיפור התחיל מזה שאילנה (עדת-התביעה הראשית במישפט) באה אלי ואמרה לי: „את הייבת להכיר מישהו!“

צחקתי. היא בחורה שמעשעת. אני

עשיתי טעות ולא ידעתי איך לצאת מזה!

„הישוו אותי לכריסטין קילר! אני נשמעת לך זולה?“

מדבר אנגלית טובה יותר מאבא אבן... ככה הוא ישב עד 10 בבוקר. ניסיתי איכשרו להעביר את הזמן, אבל כמה

היתה בתי-הארוחה בקריית-ענבים... אחר-כך הציע להגיע אלי הביתה. הייתי לא-נחמדה, בפירוש. גם כאן

יותר קשה מאשר השנה שעברה על בריאן.

גרמנו לשבת בבית-הקפה. אילו היית רואה איוו מכונית עלובה היתה לה הגענו למקום שבו אני גרה. הוא רצה, כמוכן, לעלות אלי הביתה. למדי לי, נזכרתי שהתחילה הסידרה שנושלת בסלווייה, והתחמקתי.

ניתקתי את מכשיר-הטלפון. כשחיי ברתי אותו בחורה, הוא כבר היה על הקו. הוא סיפר לי שדיבר עם טייטלמן, ושיש לי פגישה למחרת.

אני מודה שבאותו הבוקר, לפני הפגישה, פגשתי את טייטלמן. הוא שאל לשלומי. ענית: „חרא!“ והוא אמר לי: „את יכולה להיכנס אלי!“

האם כבר ידע על פגישתי הצפויה עם בריאן? מהיכן אני יודעת? אני רק יודעת שעשיתי טעות איומה, טעות איומה, ואני מוכנה ללכת לפסיכיאטר על מה שעשיתי.

בריאן התחיל לנרנר לי, והכנתי שנכנסתי לצרות. בינתיים, למחרת

טילפנתי לבריאן וביקשתי את עזרתו. הוא אמר: „בוודאי. אנחנו (טייטלמן ובריאן) חברים הכי טובים! אנחנו, כל הזמן, עוזרים זה לזה!“

קבענו להיפגש בבית-קפה. אילו היית רואה את הבובנונייה שחיכתה לי במכונית! עד היום אני שומרת עליה: אולי כבר אפשר לזרוק אותה, אה?

לא הייתי מספרת את כל זה, לולא הוא עשה שימוש נוראי כליך-כמה שקרה. הוא רץ לתיקשורת ואמר שסיי פרחי לו שהייתי אהובתו של מנכ"ל ממשלתי.

אני כליך מצטערת שסיפרתי לו את כל קורות חיי! קיבלתי על הראש מהמישפחה שלי, מהחברים שלי.

איוו טעותו עברה עלי שנה קשה,

מכירה אותה מהמישרד — היא עוברת שם כמוכירה. לא רוצה לאמר את דעתי עליה. כיום אנחנו לא מרברות.

אני אפילו לא יודעת כיצד להסביר את הירידות איתה. כשהגעתי למישרד ב-1985, קשרנו קשר. מה שקשר בינינו במיוחד היה שהאימהות של שתינו נפטרו מסרטן.

כשהכל התפוצץ, מייד הפסקתי לדבר איתה.

אני כליך מצטערת על הירידות הזאת!

בכל אופן, אילנה נתנה את מיספר-הטלפון שלי לגוסטאב בריאן. אולי זה תמים מצדך, אבל בכלל לא חשכתי אז שטייטלמן ידע מזה. הוא הרי היה יועץ השר! בינתיים, חלו צמצומים במישרד, ופיצלו את עבודתי במישרד — עד שעה מסויימת במקום מסויים, ומשעה זו ואילך במקום אחר.

מהי פרשת טייטלמן?

מה שקרוי כיום „פרשת טייטלמן“ מתייך בתודעה הציבורית תיקשורתית יותר בסעיף הפיקנטריה מאשר בסעיפים אחרים. מרוב כותרות כמו: „תפתחי את הרגליים“ או „אם תתני לי מה שאילנה נותנת לי...“ ניתן היה לשכוח את עיקרי העניין:

● ב-18.2.87 הגישו שלוש עובדות במישרד-התיירות תלונות נגד אהרון טייטלמן, מי שכיהן אז כיועץ-השר אברהם שריר. ההאשמה היתה שוחד מיני. שמותיהן של המתלוננות נאסרו לפירסום והן מכונות במרטוקולים של ישיבות בית-המישפט בראשי-התיבות של השמות — ע.כ., א.ע. (אילנה בגוף הסיפור) ו.ר. (המכונה כאן בשם הבדי „רחל רון“).

● כחודשים יוני-ולי התחיל ההליך המישפטי. המישפט עצמו התחיל בחודש דצמבר.

● טייטלמן, בעזרת פרקליטו אהרון בן-שרח, הצליחו לגלות בקיעים בקריית-הביעה, וטענו בתום עדויות-התביעה שאין צורך להשיב על האשמות („נו קיין“). זהו אקט חריג למדי בהליך השיפוט, המתקבל על דעת השופטים לעיתים נדירות עוד יותר. השופט דחה את המשך המישפט.

● משהכנס בית-המישפט לפני שבועיים, הסתבר שהשופט קיבל את הטענה של „נריקין“ לגבי חלק מן האשמות. לגבי תלונתה של „רחל רון“ התקבלה הטענה. לגביה הסתיים המישפט.

כמה מיים אחרי-כן טילפנה אלי רחל וביקשה לשוחח איתי. העיקר עליה קביעותי הבלתי-מחמאות של השופט לגבי חיים אילת, יושב-ראש ועד-העובדים במישרד-התיירות והמומנה עליה כיום. אילת יצא למילחמה-דבתי בשמה ובשם שתי המתלוננות הנוספות. אילת וטייטלמן היו מצויים בנימוח חריג, עוד לפני הר-גתחות זאת. אילת הנהיג את העובדים, שהתנגדו להצנחתו של טי טלמן — איש המפלגה הליברלית ואיש-אמונו של שריר — לקודקוד הפירמידה במישרד. לרחל כואב במיוחד הדימוי הזול שנוצר לה, בגלל היותה מתלוננת על שוחד מיני. ההגנה מודה שאכן חקרה את עברה, והשופט לא איפשר לה לגלות חלק מהמימצאים הפיקנטיים. גם אם אכן ניהלה רחל חיים סוערים, אין זה משנה את זכותה להתלונן על מיקרה ספציפי, ואין זה משנה מאומה מצידקתה.

למקרא דבריה של רחל יש לזכור שאהרון טייטלמן, הנאשם, עדיין אינו יכול להשיב על האשמות נגדו, שכן ההליך השיפוטי בשאר האישומים לא הסתיים עדיין. המשך מישפטו יהיה ב-17 בפברואר.

מהו בדיק שוחד מיני?

אחרי שיחה גלויה וממושכת, שאלתי את „רחל רון“ מהו „על-מי הבנתה, שוחד מיני“. „כשבוס או מישהו במעמד גבוה נותן לאשה הסבה תמורת יחסים מיניים, או לחץ מצידו לקיום יחסי-מיני.“ האם זו הפעם הראשונה, במהלך שנות עבודתה, שקרה לה, מיקרה כזה או דומה?

„כשקרו לי דברים בעבר, הם קרו כפי שקורים דברים לכל אשה. זה היה הדדי ולא כלל, חלילה, לחצים. כשעבדתי במישרד-הדתות, היו שם דברים קצת לא-נורמליים, אבל ייחסתי זאת לעובדה שעבדו איתי דתיים.“

היה להפעיל עליה לחצים? „בזר שרציתי בתפקיד מעניין יותר במישרד-התיירות. מעניין אותי לעסוק בדוברות. כל אחת רוצה להתקדם, אבל לא בצורה כזאת! אני יודעת שניתן לתקוף אותי ולאמור שלולא זה היה בריאן, והיה זה גבר מושך יותר — הייתי מסכימה. אבל זאת זכותי, לרצות או לא.“